

دستور جلسات			ردیف
نتیجه بررسی		گزارشات	
تصویب نشد	تصویب شد		
	✓	<p>طرح حمایت از مالکیت صنعتی</p> <p>ماده ۳۳ - جنبه‌های مادی حقوق ناشی از اختراع یا حق بهره‌برداری انحصاری از آن، متعلق به دارنده گواهینامه اختراع (مالک اختراع) است.</p> <p>ماده ۳۴ - مدت اعتبار گواهینامه اختراع، حداکثر بیست‌سال پس از تاریخ تسلیم اظهارنامه است.</p> <p>ماده ۳۵ - بهره‌برداری از اختراع ثبت‌شده در ایران، از سوی اشخاصی غیر از مالک اختراع، مشروط به موافقت مالک آن یا نماینده یا قائم مقام وی است. مالک اختراع ثبت‌شده یا نماینده یا قائم مقام او می‌تواند با رعایت مواد (۳۸) و (۵۸) این قانون علیه هر شخصی که بدون اجازه وی یا نماینده یا قائم‌مقام او، مبادرت به انجام یکی از اعمال مندرج در مواد (۳۶) و (۳۷) این قانون نموده و مرتکب نقض حقوق وی شده است، حسب مورد، دعوا یا شکایت خود را در مرجع صالح قضائی اقامه کند.</p> <p>ماده ۳۶ - در صورتی که اختراع به صورت فرآورده باشد، حقوق مادی ناشی از گواهینامه اختراع و بهره‌برداری انحصاری از آن عبارت است از:</p> <p>۱- ساخت</p> <p>۲- واردات</p> <p>۳- عرضه برای فروش</p> <p>۴- فروش و استفاده از فرآورده</p> <p>۵- ذخیره به قصد فروش یا عرضه برای فروش یا استفاده از فرآورده</p> <p>تبصره- بهره‌برداری‌های مندرج در این ماده</p>	۱

شامل ریزسازواره (میکروارگانیزم) های

دست ورزی شده موضوع گواهی نامه اختراع که با

قصد تجاری سازی از طریق تکثیر یا تولید مثل به دست آمده و واجد همان ویژگی های مورد ادعا در گواهی نامه هستند نیز می شود.

ماده ۳۷ - در صورتی که اختراع به صورت فرآیند باشد، حقوق مادی ناشی از گواهی نامه اختراع عبارت است از:

۱- استفاده از فرآیند

۲- موارد مندرج در ماده (۳۶) این قانون در خصوص فرآورده هایی که به طور مستقیم از طریق فرآیند به دست می آیند به جز ارقام گیاهی یا دامی

تبصره- در خصوص فرآیندهای زیستی موضوع گواهی نامه اختراع که موجب تکثیر ریزسازواره (میکروارگانیزم) دست ورزی شده مورد ادعا می شود، فرآورده هایی که به طور مستقیم از ریزسازواره (میکروارگانیزم) دست ورزی شده تکثیر شده به دست می آید نیز مشمول این ماده است.

ماده ۳۸ - حقوق مادی ناشی از اختراع ثبت شده و بهره برداری از آن، شامل موارد زیر نمی شود:

۱- فروش مجدد فرآورده هایی که توسط مالک اختراع یا با توافق او در بازار عرضه می شود؛

۲- واردات فرآورده هایی که توسط مالک یا با توافق او در بازار عرضه شده است؛

تبصره- مفاد بندهای (۱ و ۲) این ماده شامل فروش مجدد فرآورده هایی که حاوی منبع ژنتیکی قابل تکثیر هستند و توسط مالک اختراع یا با توافق او در بازار ارائه شده اند نیز می شود، مشروط بر آنکه ماده ژنتیکی به دست آمده به طور متوالی برای تکثیر یا رویش مجدد به کار گرفته نشود.

۳- استفاده از وسایل موضوع اختراع در هواپیماها، وسائط نقلیه زمینی یا کشتی های سایر کشورها که به طور موقت یا به طور تصادفی وارد حریم هوایی، مرزهای زمینی یا آبهای کشور می شوند؛

۴- بهره برداری از اختراع که با هدف استفاده در تحقیقات علمی یا آزمایشی یا با اهداف آموزشی و

۵- بهره‌برداری توسط هر شخصی که به صورت غیرمقابلانه قبل از تقاضای ثبت اختراع یا در مواقعی که حق تقدم تقاضا شده است، قبل از تاریخ تقاضای حق تقدم همان اختراع، از اختراع استفاده می‌کرده یا اقدامات جدی و مؤثری جهت آماده شدن برای استفاده از آن در ایران به عمل آورده است، مشروط بر آنکه آن شخص اثبات نماید دانش اختراع را از طریق افشای اطلاعات در موعد مهلت ارفاقی مخترع که در آن اظهارنامه تسلیم شده است و یا در نتیجه نقض تعهدات خود نسبت به مالک اختراع یا نماینده وی به دست نیاورده است. حقوق استفاده‌کننده قبلی تنها به همراه شرکت یا کسب‌وکار یا به‌همراه بخشی که در آن از اختراع استفاده می‌شده یا مقدمات استفاده از آن فراهم گردیده، قابل انتقال یا واگذاری است.

۶- استفاده شخصی از اختراع بدون مقاصد تجاری

۷- اقدام مقدماتی برای استفاده تجاری از اختراع دارویی

۸- ساخت داروهای ترکیبی تک‌نسخه‌ای

۹- تغییر شیوه کاربرد داروی ثبت‌شده بدون تغییر در ماهیت

ماده ۳۹- موارد صدور پروانه بهره‌برداری اجباری به شرح زیر است:

۱- اقتضای مصالح ملی و منافع عمومی: در مواردی که با نظر بالاترین مقام دستگاه اجرائی مربوط، مصالح ملی و منافع عمومی (مانند امنیت ملی، تغذیه، بهداشت یا توسعه سایر بخش‌های اقتصاد کشور) اقتضاء کند که دستگاه اجرائی یا اشخاص ثالث معین از اختراع بهره‌برداری کنند؛

۲- اتخاذ رویه‌های ضدرقابتی: در صورتی که بهره‌برداری مالک اختراع یا اشخاص مجاز از طرف او، مغایر با رقابت آزاد باشد و بالاترین مقام دستگاه اجرائی مربوط، بهره‌برداری از اختراع را رافع مشکل تشخیص دهد؛

۳- کوتاهی بهره‌برداری اختراع در ایران: هنگامی که سه سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه اختراع یا دو سال از تاریخ صدور گواهی‌نامه اختراع گذشته و

مخترع، بدون عذر موجه در ایران از آن بهره‌برداری نکرد می‌باید میزان کافی عرضه کرده باشد. در محاسبه مهلت حمایت، مهلتی که طولانی‌تر است باید منظور گردد؛

۴- وجود اختراعات وابسته: در مواردی که اختراع مؤخر که متضمن پیشرفت مهم فنی است و اهمیت اقتصادی قابل‌توجهی دارد بدون استفاده از یک اختراع مقدم، قابل بهره‌برداری نباشد.

ماده ۴۰- برای تشخیص هریک از موارد مندرج در بندهای (۱) تا (۳) ماده (۳۹) این قانون، موضوع در کمیسیونی مرکب از رئیس مرجع ثبت، بالاترین مقام دستگاه اجرائی ذی‌ربط (یا نمایندگان هریک از آنها) و یکی از قضات متخصص در این امر با انتخاب رئیس قوه قضائیه، مطرح می‌شود. در صورت موافقت آن کمیسیون، دستگاه اجرائی یا اشخاص معین، بدون نیاز به موافقت مالک اختراع، از آن بهره‌برداری می‌کنند. به منظور انجام تمام وظایف اداری کمیسیون موضوع این ماده، دبیرخانه‌ای تحت ریاست رئیس مرجع ثبت در آن مرجع تشکیل می‌شود.

تبصره ۱- تصمیم‌های کمیسیون لازم الاجراء بوده و ظرف مدت بیست‌روز قابل اعتراض در شعب ویژه دادگاههای موضوع ماده (۱۴۵) این قانون می‌باشد.

تبصره ۲- پروانه بهره‌برداری اجباری اختراعات دفاعی را که سازمانهای دفاعی تقاضا کرده‌اند، توسط کمیسیونی به ریاست رئیس ستاد کل نیروهای مسلح یا نماینده وی و با عضویت نماینده وزیر دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و رئیس سازمان دفاعی متقاضی صادر می‌شود.

ماده ۴۱ - متقاضی پروانه بهره‌برداری اجباری باید توانایی‌های لازم برای بهره‌برداری از اختراع را داشته باشد. درخواست صدور پروانه بهره‌برداری اجباری به دبیرخانه موضوع ماده (۴۰) این قانون تسلیم می‌شود و باید شامل موارد زیر باشد:

۱- نظرات و دلایل متقاضی مبنی بر اقتضای مصالح ملی و منافع عمومی یا وجود رویه ضد رقابتی و یا

۲- دلایل و مدارکی که به موجب آن ثابت شود دستگاه اجرائی یا سایر اشخاص متقاضی، از مالک اختراع درخواست بهره‌برداری نموده، ولی نتوانسته‌اند اجازه بهره‌برداری را در شرایط و مدت زمان متعارف تحصیل نمایند.

۳- دلایل و مدارک مثبت در راستای توانایی استفاده متقاضی پروانه بهره‌برداری اجباری از اختراع

تبصره- درخواست‌هایی که از سوی دستگاههای اجرائی ارائه می‌شود باید به امضای بالاترین مقام آن دستگاه رسیده باشد.

ماده ۴۲ - دبیرخانه پس از دریافت درخواست پروانه بهره‌برداری اجباری، حداکثر ظرف مدت ده‌روز موضوع را به مالک اختراع ابلاغ می‌کند. مالک اختراع می‌تواند حداکثر ظرف مدت سی‌روز نظرات و دلایل خود را به صورت مکتوب به دبیرخانه تحویل دهد. این نظرات و دلایل در دبیرخانه به ثبت رسیده و برای تصمیم‌گیری به کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون تسلیم می‌شود.

ماده ۴۳ - دبیرخانه کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون، حداقل ده‌روز پیش از تشکیل جلسه کمیسیون، زمان آن را به متقاضی پروانه بهره‌برداری اجباری و مالک اختراع اطلاع می‌دهد. اشخاص مذکور می‌توانند در جلسه حضور پیدا کنند. کمیسیون با ملاحظه دلایل و مستندات ذی‌نفعان و استماع اظهارات آنها در صورت حضور در جلسه، تصمیم مقتضی را اتخاذ و به آنها ابلاغ می‌نماید.

ماده ۴۴ - در صورت اعطای پروانه بهره‌برداری اجباری، کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون، باید مبلغ مناسب (با أخذ نظر سه کارشناس رسمی دادگستری در حوزه ارزش‌گذاری با انتخاب قاضی عضو کمیسیون)، شرایط بهره‌برداری، هویت بهره‌بردار، مدت بهره‌برداری، اقدامات اجرائی، مدت زمان لازم برای انجام اقدامات اجرائی توسط بهره‌بردار، محدوده جغرافیایی و موارد مجاز

استفاده از اختراع را دقیقاً مشخص نماید. پرداخت هزینه کارشناسان موضوع این ماده به عهده بهره‌بردار است. استفاده از پروانه بهره‌برداری اجباری منوط به تأدیه هزینه بهره‌برداری به دارنده گواهینامه اختراع و در صورت عدم امکان تأدیه، تودیع آن به صندوق دادگستری است. پروانه بهره‌برداری اجباری نمی‌تواند حق بهره‌برداری برای دارنده مجوز اجباری را به صورت انحصاری مقرر کند.

ماده ۴۵ - در صورتی که به تشخیص کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون، فوریت مصالح ملی و منافع عمومی اقتضاء کند، رعایت شرایط مقرر در بند (۲) ماده (۴۱)، مواد (۴۲) و (۴۳) و ذیل ماده (۴۴) (پرداخت هزینه بهره‌برداری) این قانون و نیز رعایت مواعد مربوط لازم نیست. تصمیم کمیسیون در این مورد، بلافاصله به اجراء در می‌آید و دبیرخانه آن را ظرف مدت بیست‌روز به مالک اختراع ابلاغ می‌کند.

تبصره - در صورت اجرای این ماده، هزینه بهره‌برداری موضوع ماده (۴۴) این قانون ظرف مدت حداکثر دوماه پس از صدور پروانه بهره‌برداری اجباری به دارنده گواهینامه اختراع پرداخت می‌شود

ماده ۴۶ - مرجع ثبت، تصمیم کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون، مبنی بر اعطای پروانه بهره‌برداری اجباری، تغییر یا لغو آن را ثبت و به مالک اختراع و سایر اشخاص ذی‌نفع ابلاغ نموده و برای عموم منتشر می‌کند.

ماده ۴۷ - کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون، می‌تواند بنا به درخواست مالک اختراع یا دارنده پروانه بهره‌برداری اجباری و پس از استماع اظهارات طرفین یا یکی از آنها، تصمیم خود مبنی بر بهره‌برداری اجباری از اختراع را تا حدی که اوضاع و احوال اقتضاء کند، تغییر دهد.

ماده ۴۸ - چنانچه مالک اختراع ادعا کند که شرایط و اوضاع و احوالی که باعث صدور پروانه بهره‌برداری اجباری شده، دیگر وجود ندارد و یا اینکه ادعا نماید بهره‌بردار نتوانسته است طبق مفاد تصمیم کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون و شرایط آن عمل کند، درخواست لغو پروانه

بهره‌برداری اجباری را همراه با مدارک و مستندات مربوط به دبیرخانه کمیسیون مذکور تسلیم می‌کند. دبیرخانه موظف است حداکثر ظرف مدت ده روز از تاریخ تسلیم درخواست، مراتب را همراه با دلایل به بهره‌بردار اعلام کند تا اگر او پاسخی داشته باشد، ظرف مدت سی‌روز به دبیرخانه اعلام نماید. دبیرخانه باید اظهارات طرفین را به انضمام مدارک و مستندات ارائه‌شده، برای اتخاذ تصمیم به کمیسیون مذکور ارسال کند. کمیسیون پس از استماع اظهارات مالک اختراع و شخص بهره‌بردار و بالاترین مقام دستگاه اجرائی، حسب مورد راجع به رد تقاضای مالک اختراع یا لغو پروانه اجباری تصمیم مقتضی را اتخاذ می‌کند.

ماده ۴۹ - حق ناشی از پروانه بهره‌برداری اجباری از اختراع موضوع بندهای (۱)، (۲) و (۳) ماده (۳۹) این قانون، به‌طور مستقل قابل واگذاری نیست و باید همراه با شرکت یا کسب‌وکار دارنده مجوز اجباری از طرف کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون یا به همراه قسمتی از شرکت یا کسب‌وکاری که اختراع در آن بهره‌برداری می‌شود، منتقل گردد.

ماده ۵۰ - کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون باید با حضور همه اعضاء تشکیل شده و با اکثریت آرای حاضران که عضو قاضی جزء آن باشد تصمیم‌گیری کند.

ماده ۵۱ - چنانچه شرایط مقرر در بند (۴) ماده (۳۹) این قانون وجود داشته باشد، مرجع ثبت با اخذ هزینه مربوط، به درخواست مالک اختراع مؤخر، پروانه بهره‌برداری از اختراع مقدم را جهت به‌کارگیری در اختراع مؤخر، بدون موافقت مالک آن صادر می‌کند. اگر پروانه بهره‌برداری بدون موافقت مالک اختراع مقدم صادر شود، مرجع ثبت به درخواست وی، پروانه بهره‌برداری از اختراع مؤخر را نیز بدون موافقت مالک آن صادر می‌نماید. درخواست مذکور باید همراه با دلایل و مدارکی باشد که به‌موجب آن ثابت شود متقاضی از مالک اختراع درخواست بهره‌برداری نموده، ولی نتوانسته است اجازه بهره‌برداری را در شرایط و مدت زمان متعارف تحصیل نماید. مرجع ثبت پس از دریافت درخواست صدور پروانه بهره‌برداری اجباری، آن را در دفتری مخصوص ثبت و ظرف

مدت ده روز از زمان دریافت، همراه با دلایل، مدارک و مستندات به مالک اختراع مقدم ابلاغ می‌نماید. مالک اختراع مقدم باید نظرات، دلایل و مدارک خود را ظرف مدت بیست روز از تاریخ ابلاغ، به مرجع ثبت تسلیم نماید. مرجع ثبت پس از ملاحظه دلایل و مستندات طرفین، درمورد اعطای پروانه بهره‌برداری اجباری تصمیم مقتضی را اتخاذ می‌کند. تصمیم‌گیری درخصوص اجرای این ماده به‌عده کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون می‌باشد.

تبصره ۱- در صورت اعتراض به تصمیم کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون، تا قبل از نهایی شدن تصمیم مرجع صالح قضائی در این مورد، پروانه اجباری بهره‌برداری صادره معلق می‌ماند.

تبصره ۲- انتقال پروانه بهره‌برداری اجباری از اختراع مقدم فقط همراه با اختراع مؤخر، و انتقال پروانه بهره‌برداری اجباری از اختراع مؤخر فقط همراه با اختراع مقدم امکان‌پذیر است.

ماده ۵۲ - در تصمیم مربوط به صدور هر یک از پروانه‌های اجباری بهره‌برداری از اختراع مقدم یا مؤخر باید حدود و کاربرد پروانه، هزینه متناسبی که باید به مالک اختراع مورد نظر پرداخت شود و نیز شرایط پرداخت تعیین گردد. هر یک از طرفین می‌تواند با اثبات اینکه بهره‌بردار نتوانسته است طبق مفاد تصمیم مذکور و شرایط آن عمل کند، درخواست لغو پروانه بهره‌برداری اجباری را همراه با مدارک و مستندات مربوط، به مرجع ثبت تسلیم کند. کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون با احراز عدم رعایت مفاد تصمیم و شرایط آن، پروانه بهره‌برداری اجباری را لغو می‌کند.

تبصره- مالک اختراع و دارنده پروانه بهره‌برداری اجباری می‌توانند نسبت به میزان هزینه تعیین شده برای صدور پروانه بهره‌برداری اجباری، ظرف مدت بیست روز از تاریخ ابلاغ تصمیم کمیسیون موضوع ماده (۴۰) این قانون، در مراجع صالح قضائی اعتراض کنند. این اعتراض، مانع از بهره‌برداری از پروانه بهره‌برداری اجباری نیست.

ماده ۵۳ - بهره‌برداری اجباری از اختراع، محدود به هدفی است که در پروانه بهره‌برداری اجباری

ماده ۵۴ - جنبه‌های معنوی حقوق ناشی از اختراع، شامل موارد زیر است:

۱- ذکر نام پدیدآورنده اختراع به عنوان مخترع؛ فرد یا افراد مخترع حق دارند که نام آنها به عنوان مخترع، در گواهینامه اختراع ذکر شود، حتی اگر حقوق مادی ناشی از ثبت اختراع، متعلق به دیگری باشد. با وجود این، مخترع می‌تواند به صورت کتبی، عدم ذکر نام خود را به عنوان مخترع، از مرجع ثبت درخواست کند. در این صورت، نام او در گواهینامه اختراع درج نمی‌شود.

۲- بهره‌مندی از تقدیر و جایزه: تقدیر، پاداش، جایزه نقدی و امتیازاتی که به هر نحو به اختراع به عنوان دستاورد علمی تعلق می‌گیرد، متعلق به مخترع است؛ حتی اگر حقوق مادی ناشی از ثبت اختراع، متعلق به دیگری باشد.

ماده ۵۵ - هرگونه اظهار یا تعهد مخترع مبنی بر اینکه نام شخص دیگری به عنوان مخترع در گواهینامه اختراع ذکر گردد، فاقد اثر است.

ماده ۵۶ - حق معنوی ناشی از اختراع، دائمی است. دارنده حق معنوی همواره مخترع است، اما دارنده حقوق مادی ناشی از گواهینامه اختراع ممکن است شخصی غیر از مخترع باشد.

ماده ۵۷ - حقوق مادی ناشی از تسلیم اظهارنامه مربوط به اختراع یا اختراع ثبت‌شده، قابل نقل و انتقال است و مالک اختراع می‌تواند حقوق مادی خود را به هر نحو، از قبیل انتقال مالکیت، تفویض اجازه بهره‌برداری و سرمایه‌گذاری مشترک، اعمال کند. در انتقال مالکیت حق اختراع یا انتقال حق مالکیت ناشی از تسلیم اظهارنامه، تمام حقوقی که حسب مورد، به موجب گواهینامه اختراع یا تسلیم اظهارنامه مربوط ایجاد می‌شود، تا زمانی که اختراع دارای اعتبار قانونی است به دیگری واگذار می‌گردد.

تبصره ۱- در صورت سکوت قرارداد، اجازه بهره‌برداری به دیگری مانع اعطای اجازه بهره‌برداری به اشخاص دیگر نخواهد بود.

تبصره ۲- در طول مدت قرارداد، انتقال‌گیرنده،

ماده ۵۸ - تمام قراردادهای راجع به انتقال مالکیت اختراع ثبت شده یا انتقال حقوق ناشی از تسلیم اظهارنامه آن یا اجازه بهره برداری از آنها باید در دفتر اسناد رسمی به ثبت برسد و خلاصه آن در پشت (ظهر) گواهینامه اختراع درج شود. سردفتر اسناد رسمی پس از استعلام اصالت گواهینامه اختراع و احراز هویت طرفین، نسبت به تنظیم سند رسمی اقدام می کند. سردفتر اسناد رسمی، قراردادهای تنظیم شده را جهت ثبت در دفاتر مربوط و انتشار مراتب آن، به صورت الکترونیکی برای مرجع ثبت ارسال می کند. تأثیر این موارد بر اشخاص ثالث، منوط به رعایت این ماده است.

تبصره ۱- دفترخانه اسناد رسمی برای تنظیم قراردادهای انتقال حقوق ناشی از اختراع یا اعطای مجوز بهره برداری، پس از دریافت هزینه مربوط، باید نسبت به آخرین وضعیت اختراع یا اظهارنامه آن از مرجع ثبت استعلام و در صورت وجود یکی از موارد زیر از تنظیم قرارداد خودداری نماید:

۱- درخواست، مربوط به اختراعی باشد که قبلاً به صورت انحصاری واگذار شده است؛

۲- حقوق مادی ناشی از اختراع، توقیف شده باشد؛

۳- هزینه سالانه گواهینامه اختراع، پرداخت نشده یا مدت آن منقضی شده باشد.

تبصره ۲- در صورتی که انتقال مالکیت ویا واگذاری حقوق مربوط به اختراع در بازار اوراق بهادار یا بازار سرمایه (بورس) کالا با رعایت قوانین و مقررات مربوط و با رعایت حکم تبصره (۱) این ماده انجام گرفته باشد، رعایت تشریفات مذکور در این ماده الزامی نیست، لکن در این موارد پس از قطعی شدن معاملات، مراتب واگذاری و قرارداد تنظیمی باید جهت ثبت در دفاتر مربوط و انتشار مراتب آن، از سوی مرجع ذی ربط در بازار مربوط، به مرجع ثبت به صورت الکترونیکی و برخط اطلاع داده شود.

تبصره ۳- مرجع ثبت مفاد قراردادهای انتقال و بهره برداری را به صورت محرمانه حفظ ولی نقل و انتقال و اجازه بهره برداری را ثبت و آگهی می کند.

ماده ۵۹- در صورت فوت دارنده گواهینامه اختراع

و باقی‌بودن مدت اعتبار آن، حقوق ناشی از ثبت اختراع به ورثه منتقل می‌شود. در این صورت، مرجع ثبت به درخواست وراثت یا یکی از آنها و پس از دریافت هزینه مربوط، نام ورثه یا موصی‌له را به عنوان دارنده حق در مرجع ثبت قید کرده و مراتب را با ذکر میزان سهم هریک، در دفتر ثبت اختراعات، ثبت و منتشر می‌کند.

ماده ۶۰- پرداخت هزینه سالانه یا دوره‌ای ثبت اختراع به‌عهده دارنده حق مادی ناشی از اختراع می‌باشد و در صورت عدم پرداخت توسط مالک، دارنده مجوز بهره‌برداری می‌تواند نسبت به پرداخت هزینه‌های مذکور اقدام کند.

ماده ۶۱- جنبه‌های معنوی حقوق ناشی از اختراع، قابل انتقال نیست

ماده ۶۲- حقوق انحصاری ناشی از اختراع ثبت‌شده، در این موارد زایل می‌شود:

۱- انقضای مدت اعتبار گواهینامه

۲- اعراض

۳- عدم پرداخت هزینه سالانه یا دوره‌ای

۴- ابطال گواهینامه یا ابطال بخش‌هایی از ادعاهای مربوط.

تبصره- زوال جزئی حق اختراع در این بند، محدود به همان ادعا یا ادعاها است.

نمایندگان ماده ۶۳ این طرح را با ۱۷۳ رأی موافق، یک رأی مخالف و ۶ رأی ممتنع از مجموع ۲۰۷ نماینده حاضر در جلسه به تصویب رساندند.

ماده ۶۳- پس از زوال حق اختراع، هر شخصی مجاز است در چهارچوب مقررات مربوط، از اختراع بهره‌برداری کند. با زوال حق اختراع، حقوق معنوی ناشی از اختراع جز در مورد بند (۴) ماده (۶۲) این قانون، به قوت خود باقی است.

ماده ۶۴- مالک اختراع می‌تواند با تسلیم اعراض‌نامه به مرجع ثبت، از حقوق خود نسبت به اختراع ثبت‌شده اعراض نماید. اعراض می‌تواند کلی یا جزئی بوده و نسبت به کل گواهینامه اختراع یا یک یا چند ادعا باشد. اثر اعراض از زمان تسلیم

تبصره ۱- اعراض مالک اختراع از حقوق خود نسبت به اختراع ثبت شده، مشروط به این است که حقوق مذکور از سوی مراجع قضائی توقیف نشده یا متعلق حق غیر قرار نگرفته باشد.

تبصره ۲- در مورد موضوع بند (۴) ماده (۳۹) این قانون، دارنده پروانه بهره‌برداری اجباری از اختراع مؤخر، نمی‌تواند بدون اجازه دارنده گواهینامه اختراع مقدم از حق اختراع اعراض نماید. در این حالت، مراتب اعراض باید به صورت کتبی و همراه با رضایت ذی‌نفع به مرجع ثبت اعلام گردد.

تبصره ۳- مرجع ثبت، درخواست مزبور را به ذی‌نفعان ثبت اختراع اعلام و پس از دریافت هزینه مربوط، آن را منتشر می‌نماید.

تبصره ۴- اعراض مالک اختراع از حقوق خود نسبت به اختراع ثبت شده، مانع طرح یا ادامه رسیدگی به دعوی ابطال گواهینامه اختراع نمی‌شود.

ماده ۶۵ - برای صیانت از حقوق دارنده اظهارنامه و یا دارنده گواهینامه ثبت اختراع، پرداخت هزینه تمدید آن به مرجع ثبت بعد از گذشت دو سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه آغاز شده و سپس به‌طور سالانه یا دوره‌ای و در بازه زمانی دوماه پیش از اتمام اعتبار آن ادامه می‌یابد. تأخیر در پرداخت این هزینه، مشروط به پرداخت جریمه حداکثر تا شش ماه مجاز است؛ در غیر این صورت، اظهارنامه مسترد تلقی شده یا گواهینامه اختراع فاقد اعتبار می‌گردد و مرجع ثبت موظف است مراتب بی‌اعتباری گواهینامه اختراع را ظرف مدت چهل و پنج روز منتشر نماید.

تبصره ۱- میزان اقساط سالانه یا دوره‌ای اختراع و جریمه ناشی از عدم پرداخت آن در مهلت مقرر در آیین‌نامه اجرائی این قانون تعیین می‌شود و اقساط آتی اختراعاتی که پیش از تصویب این قانون و آیین‌نامه اجرائی آن ثبت شده‌اند، مطابق با تعرفه‌های جدید محاسبه می‌گردد.

تبصره ۲- دارنده اظهارنامه یا گواهینامه ثبت اختراع می‌تواند هزینه دوره پنج سال را یکجا پرداخت کند.

تبصره ۳- در صورتی که انتشار پیش از موعد

مطابق ماده (۲۷) این قانون صورت پذیرد و بنا به سایر دلایل ثبت اختراع قبل از دو سال از تاریخ

تسلیم اظهارنامه انجام شود، حق الثبت اولیه باید به صورت یکجا و پیش از موعد پرداخت گردد.

تبصره ۴- مرجع ثبت مکلف است یک ماه قبل از سررسید پرداخت اقساط سالانه مذکور در این ماده، برای پرداخت هزینه تمدید اعتبار، به نحو مقتضی، مراتب لزوم پرداخت هزینه را به اطلاع دارنده گواهینامه ثبت اختراع برساند.

ماده ۶۶ - اگر گواهینامه اختراع به طور مشترک در مالکیت دو یا چند شخص باشد، هزینه تمدید گواهینامه اختراع برعهده همه مالکان بر اساس سهم هر یک از آنها است. اگر تنها برخی از مالکان گواهینامه اختراع هزینه تمدید را بپردازند، می توانند نسبت به سهم مالکان دیگر به آنها رجوع کنند

ماده ۶۷ - دادگاه در موارد زیر نسبت به ابطال گواهینامه اختراع اقدام می نماید:

۱- گواهینامه برای یکی از موارد مذکور در ماده (۴) این قانون صادر شده باشد؛

۲- محرز شود شرایط ماهوی اختراع در زمان تسلیم اظهارنامه وجود نداشته است؛

۳- افشای مؤثر مطابق ماده (۱۷) این قانون انجام نشده باشد؛

۴- گواهینامه اختراع به شخصی اعطاء شده باشد که مستحق اعطای گواهینامه اختراع نبوده است؛

۵- چهار سال از تاریخ تسلیم اظهارنامه اختراع و یا سه سال از تاریخ ثبت اختراع - هر کدام که طولانی تر باشد - گذشته و دارنده گواهینامه بدون عذرموجه، اقدام مؤثری جهت ساخت یا استفاده از آن در ایران انجام نداده باشد.

۶- دامنه حمایت، از طریق اصلاح غیرموجه گواهینامه اختراع، توسعه یافته باشد.

تبصره ۱- در خصوص منابع و اجزای ژنتیکی و زیستی قابل ثبت در چهارچوب این قانون علاوه بر موارد مذکور، ارائه اطلاعات غیرواقعی در خصوص مبدأ جغرافیایی یا محل نگهداری و یا نحوه دسترسی به منبع ژنتیکی مورد استفاده و همچنین رعایت

قوانین و مقررات مربوط به نحوه دسترسی به منابع فنیکی از موجبات ابطال گواهینامه اختراع است.

تبصره ۲- هر شخصی می‌تواند ابطال گواهینامه اختراع و یا ابطال یک ادعا یا بخشی از ادعاهای مربوط را از مرجع صالح قضائی درخواست نماید. در صورت ابطال، اثر آن از تاریخ تسلیم اظهارنامه است، به جز ابطال به دلیل بند (ب) این ماده که در این صورت اثر ابطال از تاریخ صدور حکم قطعی می‌باشد.

تبصره ۳- در خصوص بند (۶)، دادگاه تنها به ابطال آن بخش از گواهینامه که از اصلاح غیرموجه ناشی شده است حکم می‌دهد. در این مورد اثر ابطال از تاریخ اصلاح است.

ماده ۶۸ - در صورتی که رأی صادر شده در مورد ابطال گواهینامه اختراع قطعی شود، به مرجع ثبت ابلاغ می‌گردد تا آن را ثبت و منتشر نماید.

ماده ۶۹ - در صورت زوال حق اختراع به موجب هریک از موارد مندرج در ماده (۶۲) این قانون، هزینه ثبت و سایر هزینه‌های پرداخت شده مسترد نمی‌گردد

ماده ۷۰ - انجام هرگونه فعالیتی که حقوق انحصاری مالک گواهینامه اختراع یا قائم‌مقام او را تضییع کند یا مقدمات تضییع آن را فراهم آورد، نقض حق اختراع محسوب می‌شود، مشروط بر اینکه این اقدامات پس از تاریخ ثبت اختراع صورت پذیرد.

تبصره ۱- فراهم آوردن مقدمات تضییع حقوق ناشی از ثبت اختراع، شروع به نقض آن محسوب می‌گردد.

تبصره ۲- انجام هریک از موارد مندرج در ماده (۳۸) این قانون، نقض حق اختراع محسوب نمی‌شود.

ماده ۷۱ - در دعای مربوط به نقض حق اختراع، در صورتی که اختراع به صورت فرآورده باشد، بار اثبات نقض برعهده مدعی نقض است، اما اگر اختراع به صورت فرآیند دستیابی به یک فرآورده بوده و احتمال قوی وجود داشته باشد که فرآورده به دست آمده از طریق فرآیند مزبور ساخته شده

و نیز عرفاً نتوان فرآیندی را که واقعاً استفاده شده

مشخص نمود. مسئولیت اثبات عدم تردید

فرآورده از طریق آن فرآیند برعهده خواننده دعوی نقض می‌باشد. در این حالت، دادگاه صالح در صورت ارائه اسناد و مدارک لازم، باید منافع مشروع خواننده دعوی نقض حق را از جهت عدم افشای اسرار تولیدی و تجارتي وی در نظر بگیرد.

ماده ۷۲ - در صورت اثبات نقض حق اختراع، مرتکب به تقاضای هر یک از ذی‌نفعان باید تمام خساراتی که در نتیجه این نقض وارد شده است، از قبیل منافع ممکن‌الحصول نظیر کاهش میزان فروش را جبران نماید.

ماده ۷۳ - در هر مرحله از مراحل رسیدگی در دعاوی حقوقی و کیفری راجع به حقوق حاصل از ثبت اختراع، معترض می‌تواند از مرجع قضائی که دعوا در آنجا مطرح شده صدور قرار تأمین دلیل و دستور توقیف فرآورده‌های ناقض حقوق ادعایی و نیز صدور دستور موقت نسبت به عدم ساخت، فروش یا ورود این فرآورده‌ها را درخواست کند. مرجع قضائی مذکور باید موافقت با تقاضای مذکور را منوط به سپردن تضمین کافی نماید. در صورتی که فرآورده‌های مورد ادعا در گمرک باشد، مأموران گمرک یا ضابطان، قرار یا دستور فوق را اجراء می‌کنند.

ماده ۷۴ - اگر مدعی نقض، طی اظهارنامه رسمی به شخص ناقض اخطار دهد که فعالیت او مصداق نقض حق اختراع وی بوده و توقف فوری فعالیت نقض‌کننده را خواستار شود و با این وجود ناقض همچنان به فعالیت خود ادامه دهد، در صورت اثبات نقض، شخص ناقض به پرداخت سه‌برابر خسارات وارده از تاریخ ابلاغ اظهارنامه رسمی تا صدور حکم محکوم می‌شود.

تبصره - حکم این ماده در مواردی که موضوع اختراع فرآیند می‌باشد و یا دارنده اختراع موضوع اختراع را تولید نکرده و به فروش نرسانده باشد، جاری نمی‌باشد.

ماده ۷۵ - نمونه اشیاء (مدل‌های) مصرفی عبارت است از راه‌حل‌های جدید فنی در رابطه با شکل و ساختار محصول یا ترکیبی از آنها که موجب بهبود عملکرد آن می‌شود. نمونه شیء (مدل) مصرفی،

زمانی قابل ثبت است که جدید و دارای بودن کاربرد صنعتی باشد.

تبصره ۱- حمایت از نمونه اشیاء (مدل‌های) مصرفی، منحصر به فرآورده‌ها بوده و شامل فرآورده‌ها نمی‌شود.

تبصره ۲- حمایت از نمونه اشیاء (مدل‌های) مصرفی، شامل فرآورده‌های مواد شیمیایی، مواد مرکب و چندسازه نمی‌باشد.

ماده ۷۶ - گواهینامه نمونه اشیاء (مدل‌های) مصرفی، سندی است که مرجع ثبت مالکیت صنعتی برای نمونه اشیاء (مدل‌های) مصرفی صادر نموده و نشان‌دهنده حقوق انحصاری مندرج در این قانون برای دارنده آن است.

ماده ۷۷ - مدت اعتبار گواهینامه نمونه اشیاء (مدل‌های) مصرفی، سه سال پس از تاریخ تسلیم اظهارنامه است. دارنده گواهینامه نمونه شیء (مدل) مصرفی می‌تواند با پرداخت هزینه مربوط، تمدید اعتبار گواهینامه را برای یک دوره سه‌ساله دیگر درخواست نماید. این درخواست باید حداکثر ظرف مدت شش‌ماه قبل از انقضای مدت اعتبار ثبت نمونه شیء (مدل) مصرفی در هر دوره مطرح شود. در صورت عدم درخواست در مدت مذکور، درخواست تمدید حداکثر ظرف مدت شش‌ماه پس از پایان اعتبار گواهینامه نمونه شیء (مدل) مصرفی با پرداخت جریمه تأخیر معادل دو برابر حق‌الثبت امکان‌پذیر است. در غیر این صورت، اعتبار گواهینامه نمونه شیء (مدل) مصرفی خاتمه می‌یابد.

تبصره - مرجع ثبت مکلف است یک ماه قبل از انقضای اعتبار گواهینامه در این ماده، به نحو مقتضی مراتب لزوم پرداخت هزینه تمدید اعتبار را به اطلاع دارنده گواهینامه نمونه شیء (مدل) مصرفی برساند.

ماده ۷۸ - در صورتی که موضوع نمونه شیء (مدل) مصرفی، افزوده یا اصلاح فنی در یک اختراع باشد، بهره‌برداری از آن نمونه شیء (مدل) مصرفی منوط به اجازه دارنده حق اختراع است.

ماده ۷۹ - هزینه صدور گواهینامه نمونه شیء (مدل) مصرفی، سی‌درصد (۳۰٪) هزینه صدور گواهینامه اختراع است، لکن هزینه‌های سالانه یا

ماده ۸۰ - متقاضی ثبت اختراع در زمان بررسی تقاضای ثبت اختراع می‌تواند درخواست ثبت خود را به عنوان نمونه شیء (مدل) مصرفی تغییر دهد. همچنین در صورتی که تقاضای ثبت اختراع به صورت کلی یا جزئی رد شود، متقاضی می‌تواند ظرف مدت بیست روز پس از ابلاغ تصمیم مرجع ثبت، تقاضای خود را مبنی بر ثبت به عنوان نمونه شیء (مدل) مصرفی به مرجع ثبت تسلیم کند. در این صورت، زمان حمایت از اظهارنامه نمونه شیء (مدل) مصرفی، همان زمان تسلیم اظهارنامه اولیه می‌باشد.

تبصره ۱- در صورت تغییر درخواست ثبت از اختراع به نمونه شیء (مدل) مصرفی، مابه‌التفاوت هزینه‌ها مسترد نمی‌شود.

تبصره ۲- متقاضی ثبت نمونه شیء (مدل) مصرفی تا قبل از تصمیم مرجع ثبت نسبت به رد یا قبول اظهارنامه می‌تواند با پرداخت مابه‌التفاوت هزینه‌ها درخواست ثبت خود را به عنوان اختراع تغییر دهد، مشروط بر آنکه شرایط ماهوی لازم برای ثبت اختراع را داشته باشد.

تبصره ۳- تقدیم هم‌زمان اظهارنامه نمونه شیء (مدل) مصرفی و اظهارنامه اختراع امکان‌پذیر است.

ماده ۸۱ - پس از تسلیم اظهارنامه به مرجع ثبت، در صورت وجود شرایط شکلی و عدم وجود سابقه ثبت در مورد نمونه شیء (مدل) مصرفی موضوع تقاضا، مرجع مذکور ظرف مدت دو ماه نظر خود مبنی بر پذیرش اظهارنامه را به متقاضی ابلاغ می‌کند؛ در غیر این صورت، با رعایت ماده (۲۳) این قانون، اظهارنامه را رد می‌کند.

ماده ۸۲ - مفاد مواد (۳) تا (۱۰)، تبصره (۲) ماده (۱۲)، مواد (۱۳) تا (۱۵)، (۲۰) تا (۲۵)، (۲۹) تا (۳۳)، (۳۵)، (۳۶)، (۳۸)، بندهای (۱) تا (۳) ماده (۳۹)، مواد (۴۰) تا (۵۰)، (۵۳) تا (۶۳)، ماده (۶۴) و تبصره‌های (۱) و (۳) آن، مواد (۶۵) تا (۷۰)، صدر ماده (۷۱) و مواد (۷۲) تا (۷۴) این قانون و تبصره‌های آنها، حسب مورد در خصوص نمونه شیء (مدل) مصرفی نیز مجری است.

تبصره ۱- تمام مهلت‌های مربوط به ثبت نمونه شیء (مدل) مصرفی، نصف مواعد ذکرشده در مورد فرآیند ثبت اختراعات است. مهلت‌های

تبصره ۲- مدت حق تقدم موضوع کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی درخصوص نمونه شیء (مدل) مصرفی دوازده ماه می‌باشد

ماده ماده ۸۳ - از نظر این قانون، هرگونه ترکیب خطوط یا رنگ‌ها یا هر دو و هرگونه شکل سه‌بعدی با خطوط، رنگ‌ها و یا بدون آنها، به‌گونه‌ای که چنین ترکیب یا شکل به یک فرآورده صنعتی یا محصولی از صنایع دستی شکل ظاهری و بصری خاصی را بدهد، طرح صنعتی است.

ماده ۸۴ - موارد زیر از مصادیق طرح صنعتی موضوع این قانون نبوده و از حیطه حمایت از طرح صنعتی خارج است:

۱- طرحهای حاوی نمادها یا نشانه‌های رسمی دولتی

۲- روش‌ها و اصول مربوط به طراحی صنعتی

۳- طرحهای مغایر با موازین شرعی، نظم عمومی و یا اخلاق حسنه

۴- تغییر در ابعاد کالاهای موجود

۵- طرحهایی که عین یا به طرز گمراه‌کننده‌ای حاوی یا شبیه علامت تجارتي ثبت‌شده دیگری باشند.

۶- طرحی که صرفاً عملکرد فنی داشته باشد و شکل جدیدی را برای یک فرآورده یا محصول ارائه ندهد.

۷- قطعات وابسته در طرحهای مرکب (لوازم یدکی)

تبصره- آن بخش از طرح صنعتی که تنها راه دسترسی به یک نتیجه فنی محسوب می‌شود، مشمول حمایت این فصل از قانون نمی‌شود.

ماده ۸۵ - طرح صنعتی زمانی قابل ثبت است که جدید و اصیل باشد.

تبصره ۱- منظور از جدید بودن این است که از طریق انتشار به طور محسوس و یا از طریق استفاده به هر نحو دیگر قبل از تاریخ تسلیم اظهارنامه یا حسب مورد قبل از حق تقدم اظهارنامه برای ثبت در هیچ نقطه‌ای از جهان برای عموم

تبصره ۲- منظور از اصیل بودن به این معنا است که به طور مستقل به وسیله طراح پدید آمده و روگرفت (فتوکپی) یا تقلید از طرح‌های موجود نباشد.

ماده ۸۶ - اظهارنامه ثبت طرح صنعتی باید بر اساس برگه (فرم) مخصوصی که مطابق آیین‌نامه اجرائی این قانون تهیه می‌شود، به زبان فارسی تکمیل و پس از درج تاریخ، امضاء شود و شامل موارد زیر باشد:

۱- اطلاعات هویتی متقاضی یا نماینده او

۲- اطلاعات هویتی طراح

۳- عنوان طرح صنعتی و مشخصات گرافیکی تشکیل‌دهنده آن

۴- تعیین طبقه طرح صنعتی براساس طبقه‌بندی بین‌المللی طرح‌های صنعتی

۵- تاریخ، محل و شماره اظهارنامه یا گواهینامه طرح صنعتی در خارج از کشور (در صورت درخواست حق تقدم)

۶- اطلاعات مربوط به اظهارنامه اصلی (در صورت تکمیلی بودن طرح صنعتی)

۷- تعیین نوع فرآورده یا محصولی که ثبت طرح صنعتی برای آن درخواست شده است

۸- تعیین پیوست‌ها

ماده ۸۷ - مدارک زیر باید به اظهارنامه پیوست شود:

۱- مدارک هویت متقاضی و طراح

۲- نمونه شکل یا تصویر گرافیکی یا نمونه ترسیم‌شده از جوانب مختلف طرح مورد تقاضای حمایت

۳- تسلیم نمونک (ماکت) یا نمونه واقعی طرح، در صورت درخواست مرجع ثبت

۴- توصیف طرح و تعیین کالاهایی که طرح صنعتی بر روی آنها اجراء می‌شود.

۵- درخواست کتبی مبنی بر عدم ذکر نام طراح، در صورتی که او بخواهد نامش در اظهارنامه درج

۶- مدارک مربوط به حق تقدم که باید هم‌زمان با تسلیم اظهارنامه یا حداکثر ظرف مدت یک ماه از آن تاریخ تسلیم شود، در صورت درخواست حق تقدم

۷- رسید مربوط به پرداخت هزینه‌های قانونی

ماده ۸۸ - دو یا چند طرح صنعتی مربوط به یک طبقه از طبقه‌بندی بین‌المللی و یا یک مجموعه یا ترکیبی از اجزاء، ولو مربوط به طبقات مختلف باشند، چنانچه با هم استعمال گردند را می‌توان با پرداخت هزینه جداگانه در یک اظهارنامه قید و به مرجع ثبت تسلیم نمود.

تبصره- در فرضی که اظهارنامه حاوی طرحهای صنعتی متعدد است، تصاویر یا اشکال یا نمونه اشیاء (مدل‌ها) باید به صورت جداگانه ارائه شود.

ماده ۸۹ - مرجع ثبت، تاریخ تقاضا را همان تاریخ دریافت اظهارنامه محسوب می‌کند، در صورتی که اظهارنامه دارای نواقصی باشد جهت اصلاح و تکمیل آن یک‌ماه مهلت داده خواهد شد، مشروط بر اینکه حداقل شرایط لازم برای پذیرش اظهارنامه شامل تقاضای صریح یا ضمنی ثبت، مشخصاتی که شناخت هویت متقاضی یا نماینده وی و تماس با ایشان را ممکن سازد و نمایش گرافیکی طرح صنعتی را دارا باشد. در صورتی که اظهارنامه دارای نواقصی باشد و جهت اصلاح مهلت داده شود، تاریخ دریافت اصلاحات تاریخ تقاضا محسوب می‌شود.

تبصره - اگر اظهارنامه فاقد شرایط فوق باشد، مرجع ثبت اظهارنامه را رد کرده و در صورت در دست داشتن اطلاعات تماس متقاضی یا نماینده وی، مراتب را به وی اعلام می‌کند

ماده ۹۰ - پس از تسلیم اظهارنامه به مرجع ثبت، تاریخ تقاضا و حسب مورد، شماره طبقه‌بندی ملی یا بین‌المللی طرحهای صنعتی روی آن قید می‌شود. در صورت وجود شرایط شکلی، کارشناسان ذی‌ربط حداکثر ظرف مدت چهارماه، شرایط مندرج در مواد (۸۳)، (۸۴) و (۸۵) این قانون را مورد بررسی قرار می‌دهند و نتیجه این بررسی به متقاضی ابلاغ می‌شود. متقاضی می‌تواند ظرف مدت یک ماه به

گزارش کارشناسی پاسخ داده و دلایل خود را ارائه کند یا اینکه ظرف همان مدت تغییراتی را در مضمون اظهارنامه انجام دهد، مشروط بر اینکه در نتیجه این تغییرات، اطلاعات مندرج در اظهارنامه جدید از حدود اظهارنامه اولیه تجاوز نکند. مرجع ثبت، نظر نهایی خود مبنی بر پذیرش یا عدم پذیرش اظهارنامه مورد تقاضا را که کارشناسان ذی ربط با در نظر گرفتن دلایل و پاسخ متقاضی و دلایل ذی نفعان (در صورت ارائه) تدوین نموده‌اند، ظرف مدت یک ماه به متقاضی ابلاغ می‌کند. در صورت رد تقاضای ثبت، متقاضی می‌تواند با رعایت مفاد ماده (۲۳) این قانون به این تصمیم اعتراض کند

ب:

سخنرانان جلسه		
ردیف	شهر	نام
۱	سنقر	جواد حسینی کیا
۲	خرم اباد	مهرداد ویس کرمی
۳	رفسنجان	حسین جلالی
۴	اصفهان	عباس مقتدایی
۵	همدان	احمد حسین فلاحي

امور مجلس